

gettet, og at Kjøbenhavns Kommune udmærket godt kan klare sig med sine Indtægter, uden at man behøver at ty til højere Skatter for de kommunale Skatteborgere. Det var disse Ord, som i Gaar faldt fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon): Men hvor er Skatteborgerne? Dem glemmer man helt at tænke paa! — Jeg har ikke glemt dem; jeg har tænkt paa dem i Lovforslagets § 32, som jeg siden skal tale om. Sagen er nemlig den, at om end Kjøbenhavns Kommune vedblivende har og maaske altid vil have Udgifter, som ere i stadig Stigning, saa har Kjøbenhavns Kommune ogsaa vedblivende en Række Indtægtsposter, der ere i stadig Stigning, og der kommer stadig ny Indtægtsposter til. Jeg skal nævne en, som er kommen allerede paa dette Aars Regnskab, nemlig Indtægten fra de kjøbenhavnske Sporveje. Det bliver vist ikke noget ringe Beløb. (*Philipsen*: Den findes allerede for Aaret 1900!) Naa, allerede for 1900, saa meget desto bedre. Jeg har ledt derefter, men har ikke kunnet finde det. Men jeg indrømmer, der er mange Labyrinter. Maaske en Gang det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (*Philipsen*) i en ledig Time vil give mig en Ariadne-Traad, saa vil jeg vove mig ind i Labyrinten under hans Støtte og Vejledning. Der er altsaa en Indtægt og uden Tvivl en meget betydelig Indtægt, og faa vi lykkelig og vel denne Skatte-reform igennem, vil Kjøbenhavns Kommunes Kasse faa en Indtægt til fri Raadighed — om det bliver 300,000 Kr. eller 200,000 Kr. kan der disputeres om — men en god Skilling bliver det dog. Endvidere vil Kjøbenhavns Kommune faa en betydelig Indtægt fra Selskabsbeskatningen. Der kan naturligvis være forskellige Meninger om, hvor meget det bliver. Jeg tror, at et tidligere Medlem af dette Ting, Scavenius, har regnet for lidt, naar han ansatte den til 200,000 Kr. Men enten det nu bliver 200,000 eller et andet Beløb, er det ganske sikkert, at det bliver betydeligt, og for mig er der ikke Tvivl om, at der ogsaa vil blive et Beløb af den mellemkommunale Beskatning; om det bliver stort eller lille, kan ikke siges, det Menneske er ikke født, som kan sige noget derom. Jeg tror, at det er rigtigt over for alle de Udtalelser, der ere komne frem i modsat Retning, at hævde, hvorledes efter min Overbevisning Kjøbenhavns Kommunes finansielle Stilling, Gudskelov, er rigtig god. Men som sagt, deles denne Opfattelse ikke af andre, er Stedet til at faa en For-

andring i Kjøbenhavns Kommunes Beskatningsforhold ikke denne Reform; det maa saa blive en Sag for sig.

Naar der i dette Lovforslag er foreslaaet, at Indkomstskatten til Kjøbenhavn fremtidig skal sættes til 2 pCt. som Maksimum i Stedet for som hidtil 3 pCt., er det ikke nogen Forandring i de bestaaende Forhold. Det er netop en Opretholdelse af den faktiske Tilstand, i det Skattereformen til Gengæld for den ene Procent, hvormed Indkomstskatten gaar ned giver noget over 1 Mill. Kr. til Kjøbenhavns Kommunes Kasse, og dette noget over 1 Mill. tager Statskassen, Skatte-reformen ud af de samme Folks Lommer, som nu svare Indkomstskat. Hvis denne Bestemmelse om de 2 pCt. ikke var, vilde de ved denne Skatte-reform, foruden hvad de allerede faa deres Skatter forhøjede med, yderligere faa en Forhøjelse i Skatten af 1 pCt. til Kommunen. Det har ogsaa været saa i alle de Forslag, som i disse Aar have været fremlagte om en Skatte-reform, at man stadig væk har holdt paa, at naar man paalagde en Formue- og Indkomstskat til Staten, og naar Kjøbenhavns Kommunes Kasse deraf fik, hvad der kunde tilkomme den, maatte den logiske Konsekvens blive, at Maksimum af den kommunale Indkomstskat fremtidig maatte sættes til 2 pCt. i Stedet for som hidtil 3. Det har været foreslaaet hele Tiden, om end under forskellige Former. Fra først af var det foreslaaet, at Spørgsmaalet skulde ligge i Indenrigsministerens Haand, nu er det foreslaaet at det skal være et Lovgivningsanliggende. Det finder jeg naturligvis er rigtigt, at det er et Lovgivningsanliggende. Hele Spørgsmaalet om Kjøbenhavns kommunale Beskatning er i sig selv et Lovgivningsanliggende; det har sin Basis i en Lov, nemlig Loven af 1861 med senere Tillægslov, og det er paa ingen Maade noget, der er godkendt af Skattekommissionen, som det her er blevet sagt, af særligt Hensyn til et enkelt Højre-medlem af Kommissionen. Det er noget, man har foreslaaet i Skattekommissionen, selvfølgelig fordi man har fundet det heldigt, og det er noget, som af samme Grund er foreslaaet nu i det foreliggende Lovforslag, og selvfølgelig ikke af Hensyn til et tidligere Højre-medlem, der nu ikke en Gang længer sidder her i Tinget. Det er anset for at være rigtigt af den simple Grund, at Staten i sig selv er interesseret i, at Skatteyderne uden alt for stort Besvær kunne svare Statskatterne, og derfor er